

Arrest

nr. 263 352 van 4 november 2021
in de zaak RvV X IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Martelarenplein 20/E
3000 LEUVEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ivoriaanse nationaliteit te zijn, op 1 november 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de beslissing tot teruggrijving van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 oktober 2021 (bijlage 11).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2021, om 11.00 uur.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende, met het oog op studies in België, op 2 augustus 2021 een aanvraag in tot afgifte van een visum type D.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 6 oktober 2021 de beslissing om het gevraagde visum toe te staan.

1.3. Op 27 oktober 2021 kwam verzoeker, met vlucht TK1939, aan op de nationale luchthaven te Zaventem.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 27 oktober 2021 ten aanzien van verzoeker een beslissing tot terugnijving. Deze beslissing, die verzoeker op 27 oktober 2021 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op 27/10/2021 om 18:30 uur, aan de grensdoorlaatpost BNL, werd door ondergetekende, [R.D.G.] inspecteur

de heer :

naam [Y.] voornaam [K.Y.H.]

[...] geslacht (m/v) Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Ivoorkust

houder van het document paspoort nummer [...] afgegeven te S/D PAF op : 28/05/2021

houder van het visum nr. 050146008 van het type D afgegeven door België geldig van 10/10/2021 tot 08/04/2022 voor een duur van 180 dagen, met het oog op : studies

afkomstig uit ISTANBUL ATATURK met Turkish Airlines (TK1939), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

[...]

Reden van de beslissing:

X(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd:

Betrokkene is in het bezit van een uitnodiging van de UCLouvain, opgemaakt op 30/04/2021.

Op de uitnodiging van de school staat dat hij zich ten laatste op 30/09/2021 diende aan te bieden aan de school.

Kan geen bewijs voorleggen dat de school op de hoogte is van zijn laattijdige aankomst.

[...]"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De Raad wijst erop dat artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat slechts een schorsing van de tenuitvoerlegging van een verwijderings- of terugnijvingsmaatregel bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden gevorderd indien de tenuitvoerlegging van deze maatregel imminent is en er nog geen gewone vordering tot schorsing tegen deze maatregel werd ingeleid.

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet voorts dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Verzoeker zet uiteen dat hij werd opgesloten in het gesloten centrum Caricole met het oog op zijn terugdrijving en hij dus geen beroep kan doen op de gewone schorsingsprocedure, aangezien de bestreden beslissing op korte termijn zal worden uitgevoerd en het resultaat van deze procedure te laat zal komen.

Het hoogdringend karakter van de vordering, dat door verweerder niet wordt betwist, is in casu voldoende uiteengezet en kan worden aanvaard.

2.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Hij verschaft de volgende toelichting:

“1.

Verzoeker roept een schending in van de materiële motiveringsplicht. Deze houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen genomen worden (R.v.St. Decruynaere nr.100.940, 20 november 2001).

De afdeling wetgeving van de Raad van State oordeelde dat er een niet geschreven grondrecht bestaat dat inhoudt dat elke administratieve rechtshandeling moet gedragen worden door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn, met andere woorden door deugdelijke motieven.

2.

Bovendien gaat de beslissing lijnrecht in tegen het zorgvuldigheidsbeginsel dat stelt dat een beslissing zorgvuldig dient te worden genomen. K. LEUS stelt: (in O. OPDEBEEK en M. VAN DAMME, Beginselen van behoorlijk bestuur, Brugge, Die Keure, 2006, p. 114-115):

“ (...) de vaststelling door de Raad van State van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan in de regel worden herleid tot de klassieke in de rechtsleer aangehaalde categorieën van gevallen waarin de bestreden bestuursbeslissing wordt vernietigd:

1) omwille van een gebrek aan een zorgvuldige voorbereiding van de beslissing, bijvoorbeeld wegens een gebrek aan behoorlijke feitengaring of voorlichting, of, nog,

2) die gevallen waarin het bestuur te kort is geschoten door een gebrek aan zorgvuldige afweging van de bij het besluit betrokken belangen,

3) een gebrek in de zorgvuldige kennisgeving van de beslissing of, tenslotte een gebrek in de op de overheid rustende informatie, bijstand of begeleidingsplicht.

3.

De beslissing is gesteund op een onnauwkeurige en onzorgvuldige feitenbevinding en is tevens strijdig met artikel 62 van de vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aangaande de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Uit voormelde wetsbepalingen volgt dat de motivering afdoende moet zijn.

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier (RvV 22 juni 2015, nr 148.255; RvV 10 december 2015, nr. 158.182)

De bestreden beslissing motiveert de weigering tot de toegang tot het grondgebied als volgt:

X(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: Betrokkene is in het bezit van een uitnodiging van de UCLouvain, opgemaakt op 30/04/2021.

Op de uitnodiging van de school staat dat hij zich ten laatste op 30/09/2021 diende aan te bieden aan de school.

Kan geen bewijs voorleggen dat de school op de hoogte is van zijn laattijdige aankomst.

Deze motivering is volstrekt niet afdoende daar zij steunt op een gebrek aan behoorlijke feitengaring. Het is immers niet zo dat verzoeker de toegang tot de onderwijsinstelling zou ontzegd worden, omdat hij zich iets later zou aanbieden aan de UCL.

De DVZ was trouwens op de hoogte bij het toekennen van het visum dat verzoeker zich in principe diende aan te bieden aan de UCL voor 30.09.2021. De DVZ heeft er geen probleem van gemaakt om een visum uit te reiken per 10.10.2021. Er zijn trouwens studenten die zich pas inschrijven voor een masteropleiding in oktober – november.”

2.3.2. Verweerder repliceert als volgt:

“Verzoeker stelt dat hij in bezit werd gesteld van een visum en dat hieruit ook zijn effectief reisdoel blijkt. Hij beweert dat, hoewel op de uitnodiging van de onderwijsinstelling blijkt dat hij zich uiterlijk op 30.09.2021 moet aanmelden, het geen probleem vormt dat hij zich (meer dan een) maand later aanmeldt.

Waar verzoeker aanhaalt dat de visumvoorwaarden reeds werden geverifieerd bij de afgifte van het visum, dient geantwoord dat het vervullen door verzoeker van de voorwaarden voor de toekenning van een visum en het onderzoek van die voorwaarden door de ambassade, de grenscontrole instanties niet belet om die voorwaarden bij binnenkomst op het grondgebied (nogmaals) te onderzoeken.

Het enkele gegeven dat een Schengenvisum recht geeft om zich vrij binnen het Schengengrondgebied te verplaatsen, ontslaat verzoeker niet van zijn verantwoordelijkheid om bij binnenkomst zijn reisdoel te staven door middel van stukken en/of overtuigende verklaringen in de zin van artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. (zie RVV nr. 230 732 van 20 december 2019)

De bepaling van artikel 3, eerste lid, 3°, van de vreemdelingenwet moet, zoals blijkt uit de parlementaire voorbereiding dienaangaande (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijke welzijn, Parl.St. Kamer, 1995/96, nr. 364/1, 100), overigens worden gelezen in het licht van de Schengen reglementering. Uit artikel 7 van de Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (de Schengengrenscodes) blijkt dat de Belgische met grenscontrole belaste autoriteiten bij een eerste binnenkomst van een vreemdeling op het Schengengrondgebied kunnen nagaan of de vreemdeling wel voldoet aan de voorwaarden voor betreding van het Schengengrondgebied en inzonderheid het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staft. (zie RVV nr. 231 611 van 21 januari 2020)

Artikel 30 van de Visumcode stelt uitdrukkelijk dat aan het bezit van een visum als zodanig geen recht op binnenkomst kan ontleend worden.

De verwerende partij beschikt over een discretionaire bevoegdheid inzake de beoordeling van het reisdoel en inzake de invulling van de visumvoorwaarden.

In dat opzicht kan tevens benadrukt worden dat België, als Schengenlidstaat, de plicht op zich heeft genomen om grenscontroles uit te voeren ten aanzien van vreemdelingen die via het grondgebied van het Rijk de Schengenlidstaten wensen binnen te komen. Zoals voor alle reizigers en voor alle landen van het Schengengrondgebied het geval is, is er steeds een grenscontrole waar in voorkomend geval gevraagd wordt naar de reismotieven.

Verzoeker beweert dat hij zich ook in november kan aanmelden bij de onderwijsinstelling hoewel op de uitnodiging staat vermeld dat hij zich uiterlijk op 30.09.2021 moest aanmelden bij de onderwijsinstelling.

Verzoeker maakt zijn bewering niet aannemelijk.

Er ligt nog steeds geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat dit mogelijk zou zijn. Indien dit wel mogelijk zou zijn, dan kan er vanuit worden gegaan dat verzoeker zich daarover heeft geïnformeerd en dan zou verzoekende partij toch in de mogelijkheid moeten zijn om hiervan enig stuk voor te leggen (bijvoorbeeld de bevestiging van de onderwijsinstelling dat dit mogelijk is, zoals verzoekende partij dat thans beweert).

Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de gemachtigde de beslissing heeft genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt.

De aangehaalde bepalingen en beginselen worden bijgevolg niet geschonden.”

2.3.3. De Raad merkt op dat verzoeker op 2 augustus 2021 een aanvraag indiende om, met het oog op studies aan de U.C.L., tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd. Bij deze aanvraag voegde verzoeker een door de Dienst Inschrijvingen van de U.C.L. op 30 april 2021 opgestelde brief waarin wordt aangegeven dat hij wordt toegelaten om zich in te schrijven voor het academiejaar 2021-2022 voor een masteropleiding (“CORP2MS/CS Master [120] en communication, à finalité spécialisée: communication stratégique des organisations”). In dit schrijven wordt geduid dat verzoeker wordt verzocht om zich, met het oog op het finaliseren van zijn inschrijving aan de universiteit, voor zover de sanitaire crisis dit toelaat, aan te melden bij de Dienst Inschrijvingen tussen 25 juni en 30 september 2021 in het bezit van bepaalde documenten. Verweerder heeft op 6 oktober 2021, en dus na de in voormeld schrijven vermelde datum van 30 september 2021, verzoekers visumaanvraag ingewilligd. Verweerder heeft het niet vereist geacht om verzoeker, die inging op andere vragen om bijkomende stukken aan te brengen ter onderbouwing van zijn visumaanvraag, te vragen enige bevestiging over te maken omtrent de mogelijkheid om de inschrijving aan de universiteit ook na 30 september 2021 te finaliseren. Gezien de Dienst inschrijvingen van de U.C.L. in de brief van 30 april 2021 verwijst naar de belemmeringen die kunnen voortvloeien uit de sanitaire crisis – waarmee duidelijk de COVID-19-pandemie wordt bedoeld – blijkt ook geenszins dat streng wordt vastgehouden aan de aangegeven periode om een aantal administratieve formaliteiten te regelen. In deze specifieke context is het prima facie kennelijk onredelijk dat verweerder vervolgens, op het ogenblik dat verzoeker met het hem toegekende studentenvisum het Rijk poogt binnen te komen, oordeelt dat de bevestiging door de U.C.L. van 30 april 2021 dat verzoeker is toegelaten tot een masteropleiding tijdens het academiejaar 2021-2022 niet volstaat om het doel van zijn voorgenomen verblijf te staven, omdat verzoeker niet tevens het bewijs kan voorleggen waaruit blijkt dat de U.C.L. op de hoogte is van zijn laattijdige aankomst. Verweerdens betoog dat het feit dat verzoeker beschikt over een visum hem niet ontslaat van de verantwoordelijkheid om bij binnenkomst in het Rijk zijn reisdoel te staven door middel van stukken en/of overtuigende verklaringen en dat hij over een discretionaire bevoegdheid beschikt inzake de beoordeling van het reisdoel en inzake de invulling van de visumvoorwaarden doet aan het voorgaande geen afbreuk. Verzoeker heeft stukken (een uitnodigingsbrief van de U.C.L., diploma’s en een geldige tenlasteneming) voorgelegd op zijn reisdoel en zijn verblijfsomstandigheden aan te tonen.

Verzoeker kan prima facie worden gevolgd waar hij stelt dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden.

Een onderdeel van het middel is ernstig.

Aangezien een onderdeel van het middel ernstig is dienen de andere onderdelen niet verder te worden onderzocht.

2.4.1. Inzake de vereiste dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet worden aangetoond stelt verzoeker het volgende:

“Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is het rechtstreekse gevolg van de bestreden beslissing. Ieder redelijk denkend mens ziet onmiddellijk in dat verzoeker door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan in die zin dat het een cascade van gevolgen met zich zal meebrengen.

Alle inspanningen die verzoeker heeft gedaan zouden tevergeefs geweest zijn. Hij verliest daarbij een jaar als hij zou moeten terugkeren naar zijn thuisland, om een nieuw visum aan te vragen voor het schooljaar dat zou starten in 2022....”

2.4.2. Verweerder betwist dat er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat en stelt in dit verband:

“Artikel 32 van het PR RvV schrijft voor dat het enig verzoekschrift bedoeld in artikel 39/82 §3 van de wet van 15 december 1980 bevat:

1° de vermeldingen die met toepassing van artikel 39/78 van de wet van 15 december 1980 vervat moeten zijn in het verzoekschrift tot nietigverklaring.

2° een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

In zijn arrest nummer 4 van 8 juni 2007, herinnerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de zaak 10.252/IIde kamer aan de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij artikel 39/2 § 2 van de vreemdelingenwet werd ingevoerd, waaruit blijkt dat deze annulatie- en schorsingsbevoegdheid dezelfde inhoud en draagwijdte hebben als die van de Raad van State, “zodat het volstaat daar naar te verwijzen” (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr.2479/001,18; in dezelfde zin wat de vordering tot schorsing betreft, Ibd. 137)

Van verzoekende partij wordt verwacht dat zij op aannemelijke wijze aantoont een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden in geval van onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing.”

2.4.3. Het dreigend verlies van een school- of academiejaar jaar wordt in de rechtspraak van de Raad van State in beginsel erkend als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat, bij het aanvoeren van ernstige middelen, een schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing kan verantwoorden (cf. 30 december 1997, nr. 70.524; RvS 26 maart 2010, nr. 202.418). De Raad stelt ook vast dat indien de bestreden beslissing wordt uitgevoerd, gezien de tijd die verweerder schijnbaar nodig heeft om een (nieuwe) visumaanvraag te onderzoeken, verzoeker niet meer de mogelijkheid zal hebben om de specifieke opleiding die hij wenst te genieten tijdens het academiejaar 2021-2020 te volgen en hij dus een jaar dreigt te verliezen. Hij kan worden gevolgd waar hij stelt dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een cascade aan gevolgen zal hebben. Het verlies van een school- of academiejaar heeft immers, onder meer, ook een weerslag op (de start van) zijn latere professionele loopbaan (cf. RvS 20 april 2009, nr. 192.415). In casu kan het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden aanvaard.

Verweerders theoretische beschouwingen kunnen niet tot een ander besluit leiden.

2.5. De vaststelling dat het spoedeisend karakter van de vordering werd aangetoond en dat er voldaan is aan de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden leidt ertoe dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden ingewilligd.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot teruggrijping van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 oktober 2021 wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

mevr. F. BROUCKE,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

G. DE BOECK